

statsunderstøttede Handelsskoler skal vælge disse tre Medlemmer af Skoleraadet, paa Forhaand at stille nogen Lærer ved Handelsskoler, der nyder Statsunderstøttelse, udenfor en saadan Valgret, hvad der sker ved denne Bekendtgørelse, medmindre disse Lærere ligefrem skal presses ind i Danmarks Handelsskoleforening. Jeg forstaar ikke, at man har taget den Bestemmelse.

Hvorledes Bekendtgørelsen er fremkommet, tør jeg ikke have nogen bestemt Mening om, men jeg tør nok gaa ud fra, at det ikke er den højtærede Handelsminister personlig, der har foranlediget denne Ordning. Det maa være Raadgivere, som maaske ikke rigtig har haft Øjet aabent for Betydningen af at faa et alsidigt Valg af disse 3 Lærerrepræsentanter i Handelsskoleraadet. Det kan tænkes, at der er givet Raad af Folk, som ser en Slags Mod sætning mellem de to nævnte Foreninger, hvad der efter min Mening absolut ikke er Grund til. Men jeg vilde henstille til den højtærede Handelsminister, om han ikke af Interesse for Undervisningen, og for at Loven kan blive bragt ud i Livet paa en saa loyal Maade som muligt, vil overveje denne Sag igen og se at finde en Form, saaledes at Landsforeningen af Handelsskole-interesserede og de Lærere, som er deri, virkelig kunde faa nogen Indflydelse paa Valget, selv om ikke 30 pCt. af Medlemmerne i denne Forening er Lærere. Denne Landsforening af Handelsskole-interesserede er sikkert en saadan Faktor og kan blive af en saadan Betydning for Handelsskoleundervisningens gode Udvikling, særlig til Fordel for de mindre forretningsdrivende, at den ikke helt bør skydes til Side. Det vil være klogt at tage berettiget Hensyn til den. Jeg tror, en Forandring her kan gøres, uden at det kommer til at faa Udseende af at være noget egentligt Nederlag, hvad der bør undgaaes.

Skønt der er sagt meget i den Retning, fristes man jo altid til at komme ind ogsaa paa finansielle Betragtninger af forskellig Art ved Finanslovens Behandling; men jeg skal bestræbe mig for at gøre det saa kort som muligt.

Jeg vil i Anledning af det kongelige Teaters store Underskud — paa ca. 1½ Mill. Kr. — henstille, om ikke snart Tiden er kommet til alvorligt at tænke paa at følge den Tanke, en tidligere Undervisningsminister har fremsat, at opgive Balletten og Operaen som Statsdrift, med andre Ord skille dem ud, saaledes at disse Kunstarter her i Landet, ligesom i andre Lande, overlades til det private Initiativ. Det er netop

en Opgave, jeg synes passende kunde overlades til det private Initiativ. Jeg er ikke bange for Statsdrift, tværtimod, jeg ønsker den paa mangfoldige Omraader og særlig paa produktive Omraader; men med Hensyn til Sang og Dans — som netop i Hovedsagen forårsager det store Underskud for det kongelige Teater —, synes jeg ikke, der er synderlig Grund til at holde paa Statsdrift, og det forbavser mig i meget høj Grad at se et konservativt Parti som Venstre, der ellers ikke vil være med til Statsdrift, naar Talen er om Produktionen, være saa stærkt med paa Statsdrift, naar der er Tale om Danserinder og Sangere, saaledes at Partiet mener, at dér kan man overhovedet ikke gaa bort fra Statsdrift. Jeg tror, at Tiden, naar der nu skal spares, er inde til alvorligt at overveje, om man ikke bør opgive Statsdriften af Ballet og Opera, fremfor at vove sig ud i nye Eksperimenter, der vil koste en halv Snes Millioner og meget let føre til, at Underskuddet bliver Renten af den Kapital større.

En æret foregaaende Taler har nævnt, at Statskassen var baade for gridsk og for karrig overfor Kommunerne, og pegede særlig paa en Bestemmelse om Automobilskatten. Jeg vil som Repræsentant for Aarhus Amt meget indtrængende slutte mig til disse Udtalelser og henstille til Regeringen, at Automobilskatten bliver stillet til Raadighed for Amterne og Kommunerne til Istandsættelse af Veje, som Bilerne ødelægger. Selv om Staten trænger til Penge, er der dog ingen Mening i, at disse vældige Udgifter skal lægges over paa Amter og Kommuner, By og Land, medens Statskassen tager Indtægten af de Afgifter, som er lagte paa de Køretøjer, som forårsager Udgifterne. Det er et Misforhold. Nu er der talt saa meget om, at Staten skulde spare, og der er anvist saa mange Veje, og en Mængde har paavist, at Staten var for flot paa adskillige Omraader, ja, jeg var selv nylig inde paa noget lignende. Men der kan ogsaa nævnes Eksempler paa, at Statskassen er alt for karrig, og at den lægger Byrder over paa Kommuner og andre Institutioner, som det er uretmæssigt, at disse Institutioner skal bære.

Jeg skal saaledes i denne Forbindelse omtale Forholdet mellem Postvæsenet og de betrængte Privatbaner; Privatbanerne er virkelig betrængte i Øjeblikket. Her er Forholdet det, at Privatbanernes Nødtilstand for en meget væsentlig Del skyldes Staten, idet Staten nægter at betale tilnærmelsesvis, hvad Postbesørgelsen koster